

Đọc bài văn sau:

Ngọn nân về ngọn nến

Một tối mất điện, ngọn nân được đem ra đặt ở giữa phòng. Người ta châm lửa cho ngọn nân và nân lung linh cháy sáng. Nân hân hoan nhận ra rằng giữa ngọn lửa nhỏ nhoi của nó đã đem lại ánh sáng cho cả căn phòng. Mọi người đều trầm trồ: "Ồ, nân sáng quá, thật may, nếu không chúng ta sẽ chẳng nhìn thấy gì mất!". Nghe thấy vậy, nân vui sướng dùng hết sức mình đẩy lui bóng tối xung quanh.

Thế nhưng, những dòng sáp nóng đã bắt đầu chảy ra lăn dài theo thân nân. Nân thấy mình càng lúc càng ngắn lại. Đến khi chỉ còn một nửa, nân giật mình: "Chết mất, ta mà cứ cháy mãi thế mà chẳng bao lâu sẽ tàn mất thôi. Tại sao ta phải thiệt thòi như vậy?". Nghĩ rồi, nân nương theo một cơn gió thoảng để tắt phụt đi. Một sợi khói mỏng manh bay lên rồi nân im lìm.

Mọi người trong phòng nhón nhác bảo nhau: "Nân tắt mất rồi, tối quá, làm sao bây giờ?". Ngọn nân mỉm cười tự mãn và hân diện vì tầm quan trọng của mình. Nhưng bỗng một người đề nghị: "Nân dễ bị gió thổi tắt lắm, để tôi đi tìm đèn dầu". Mò mẫm trong bóng tối ít phút, người ta tìm được một chiếc đèn dầu. Đèn dầu được thắp lên còn ngọn nân cháy dở thì bị bỏ vào ngăn kéo tủ.

Ngọn nân buồn thiu. Thế là từ nay nó sẽ bị nằm trong ngăn kéo, khó có dịp cháy sáng nữa. Nân chợt hiểu rằng hạnh phúc của nó là được cháy sáng vì mọi người, dù chỉ có thể cháy với ánh lửa nhỏ và dù sau đó nó sẽ tan chảy đi.

Bởi vì nó là ngọn nân.

(Theo Internet)

Chọn đáp án đúng và làm theo yêu cầu ở mỗi câu sau đây:

Câu 1: Khi được đốt sáng, ngọn nân rất vui sướng:

0.5 đ

- A. Vì ngọn nân thấy mình được mọi người trầm trồ, khen ngợi.
- B. Vì ngọn nân thấy ngọn lửa nhỏ nhoi của nó đã đem ánh sáng cho cả nhà, nó thấy mình có ích.
- C. Vì khi đốt sáng, ngọn nân trở nên lung linh rất đẹp.
- D. Vì ngọn nân được dùng hết sức mình để cháy sáng đẩy lui bóng tối xung quanh.

Câu 2: Khi ngọn nân tắt, mọi người trong phòng nhón nhác thì:

0.5 đ

- A. Ngọn nân buồn rầu cảm thấy có lỗi với con người nhưng không thể làm gì khác.
- B. Ngọn nân lo lắng cho con người, không nhìn thấy đường, có thể vấp ngã.
- C. Ngọn nân mỉm cười tự mãn và hân diện vì tầm quan trọng của mình.
- D. Ngọn nân cảm thấy bình thường vì điều đó không có gì lạ cả.

Câu 3: Bị bỏ vào ngăn kéo tủ, nân lại buồn:

0.5 đ

- A. Vì không còn ai trầm trồ khen ngợi nân nữa.
- B. Vì nân thấy ngăn kéo dơ bẩn, tối tăm.
- C. Vì nân cảm thấy cô đơn, lạnh lẽo.
- D. Vì nân cảm thấy khó có cơ hội được cháy sáng nữa.

Câu 4: Ngọn nân có kết cục là:

0.5 đ

- A. Được để trong bộ đồ khâu của bà để bà dùng chuột cho sẵn chỉ.
- B. Bị bỏ vào trong ngăn kéo, nằm buồn thiu, khó có dịp cháy sáng nữa.
- C. Được cắm trên một chiếc bánh sinh nhật.
- D. Được cô bé đem ra làm đồ chơi.

Câu 5:

0.5 đ

Ngọn nến hiểu ra:

- A. Hạnh phúc là được cháy sáng, sống có ích cho mọi người, dù sau đó có thể sẽ tan chảy đi.
- B. Là một ngọn nến thì chỉ có thể được dùng khi mất điện.
- C. Ánh sáng của nến không thể so với được đèn dầu.
- D. Khi bị bỏ vào ngăn kéo thì nhất định phải tin rằng sẽ có ngày con người dùng tới nó.

Câu 6:

0.5 đ

Câu nào sau đây thuộc kiểu câu "Ai làm gì?":

- A. Người ta châm lửa cho ngọn nến và nến lung linh cháy sáng.
- B. Nến tắt mất rồi, tối quá, làm sao bây giờ?
- C. Bởi vì nó là ngọn nến.
- D. Ngọn nến buồn thiu.

Câu 7:

0.5 đ

Em hãy cho biết từ loại của hai từ “hi vọng” trong các câu sau:

Em hi vọng ⁽¹⁾ sẽ thực hiện được điều mình mong muốn.

Em là niềm hi vọng ⁽²⁾ của ba mẹ.

hi vọng ⁽¹⁾

hi vọng ⁽²⁾

danh từ

động từ

tính từ

Câu 8:

0.5 đ

Câu hỏi nào sau đây dùng với mục đích yêu cầu người khác làm một việc gì đó?

- A. Nến tắt mất rồi, tối quá, làm sao bây giờ?
- B. Tại sao ta phải thiết thòi như vậy?
- C. Ai đó có thể thắp đèn lên được không?
- D. Mình có nên hi sinh nhiều như vậy không?

Câu 9:

0.5 đ

Em cho biết các từ sau là từ loại gì:

ngoan ngoãn

học tập

chăm chỉ

danh từ

động từ

tính từ

Câu 10:

0.5 đ

Em rút ra được bài học gì cho bản thân mình qua bài đọc này?

.....

.....

.....